

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. M., bytem P., zastoupené: JUDr. Josef Hlaváč, advokát, se sídlem Martinská 8, 301 00 Plzeň, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 14.11.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.9.2014 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 25.9.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 2.6.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce JUDr. Josefa Hlaváče na nákladech řízení částku ve výši 3.146,-Kč na účet č. X, VS 5314, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doplněnou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 25.9.2014 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.6.2014*, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen *zákon*), neboť dle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen *OSSZ*) ze dne 17.4.2014 není invalidní, neboť se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 25.9.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 13.8.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1

zákona jelikož nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní se u ní důvodně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu, který stručně popsala; závěrem požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 25.9.2014 i rozhodnutí ze dne 2.6.2013, jelikož žalovaná nesprávně vyložila právní normu a její rozhodnutí je v rozporu se správními spisy, rovněž požadovala náhradu nákladů řízení bez specifikace.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 26.9.2013* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 13.8.2014 ČSSZ-pracoviště Plzeň* vyplývá, že u žalobkyně se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona, tudíž není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 10.12.2014 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení s tím, že za současného stavu nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 25.9.2014 a navrhuje zamítnutí žaloby. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 25.9.2014 bylo dle dodejky zástupci žalobkyně doručeno téhož dne.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 11.2.2015 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž žalobkyně byla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí (25.9.2014)* byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, a *datum vzniku invalidity bylo stanoveno ortopedickým nálezem ze dne 3.2.2014* prokazujícím těžké funkční postižení. Dle doložených ortopedických nálezů a z vyšetření ortopedem při jednání komise dne 11.2.2015 je objektivizována těžká porucha funkce implantované endoprotézy levého hlezenného kloubu. Komise dále uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení v tom, že u žalobkyně se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, neboť se u ní jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a jedná se o těžkou formu zdravotního postižení uvedenou v kapitole XV, oddílu B, položce 8c) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%. U žalobkyně je prokázáno uvolnění obou komponent endoprotézy s progredující deformací

levého hlezenného kloubu s těžkým postižením statiky levého hlezna s vlivem na zátěž celé LDK, které je navíc potencionováno přední laxitou levého kolenního kloubu při známkách Sudeckova syndromu v oblasti distální LDK. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 citované vyhlášky, není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Žalobkyně není t. č. schopna pracovního zařazení, zdravotní postižení těžkého stupně s těžkým postižením statiky levého hlezna s vlivem na zátěž celé LDK jí neumožňuje zvládat podmínky pracovního procesu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší

napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 25.9.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 11.2.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku 3.2.2014* (doba platnosti (KLP): 2/2018), proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 25.9.2014 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.6.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 3.2.2014 a tedy i k 2.6. a 25.9.2014 odpovídá třetímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 70%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 3.2.2014, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity třetího stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 18.3.2015 č.j. 16Ad 96/2014-33, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení u OSSZ či v řízení o námitkách.

V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně v podání ze dne 24.2.2015 požadoval náklady řízení za 2 úkony právní

služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení i podání žaloby) a 2 režijní paušály á 300,-Kč i DPH 21%, jak uvedeno shora, neboť je jeho plátcem (*vedeno u zdejšího soudu po sp. zn. Spr 108/2005*). Nárok je oprávněný, proto soud přiznal požadovanou částku 3.146,-Kč, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., *advokátní tarif*, když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. března 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně